

LỄ THẬT VỀ ĐỨC TIN

Bài 15 - Sự thực hành chức năng của đức tin?

Chúng ta biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn loài động, thực vật ở trên trái đất này, trong đó có loài người, là loài được tạo nên theo ảnh tượng của Ngài và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho hết thảy muôn vật đó những khả năng cùng các chức năng sinh tồn và phát triển ở trên đất này.

Sáng thế ký 1:20-23: **Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nước phải sanh các vật sống cho nhiều, và các loài chim phải bay trên mặt đất trong khoảng không trên trời. Đức Chúa Trời dựng nên các loài cá lớn, các vật sống hay động nhờ nước mà sanh nhiều ra, tùy theo loại, và các loài chim hay bay, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. Đức Chúa Trời ban phước cho các loài đó mà phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy dưới biển; còn các loài chim hãy sanh sản trên đất cho nhiều. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ năm.**

Sáng thế ký 1:24-31: **Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh các vật sống tùy theo loại, tức súc vật, côn trùng, và thú rừng, đều tùy theo loại; thì có như vậy. Đức Chúa Trời làm nên các loài thú rừng tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, và các côn trùng trên đất tùy theo loại, Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, Ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì Ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.**

Chúng ta có thể thấy muôn vật đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, từ cây cỏ cho đến các loài động vật hoặc sống trên cạn hay là sống ở trong nước, hoặc bên dưới đất, đều hoạt động theo các khả năng và chức năng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho các loài đó và muôn vật đều trông cậy Đức Chúa Trời. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban sự sống cho muôn vật và Ngài duy trì sự sống cho muôn vật, từ vật thấy được hay là các tạo vật mà con mắt của loài người không thấy được, đều được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chăm sóc trong sự khôn ngoan và sự mưu luận của Ngài.

Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh đã tỏ cho loài người chúng ta biết, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban phước cho loài người là loài được tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, là được tạo nên bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người quyền quản trị công việc do tay (Lời hằng sống của Đức Chúa Trời) Ngài làm nên trên đất này.

Thi-Thiên 8:1-9: **Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừu địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặng làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đổi các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!**

Chữ **đội - to crown**^{H5849} chép trong câu 5 trên, đó là chữ עֹטֶר - 'atar, số 5849 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự trao vương miện cho, sự đội cho, để bảo vệ, sự ban thưởng,*

Chữ **sự vinh hiển - glory**^{H3519} chép trong câu 5 trên, đó là chữ כְּבוֹד - kâbôd, số 3519 ra từ chữ כָּבֵד - kâbêd, số 3513 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự vinh quang, sự vẻ vang, sự chói lọi, sự rực rỡ, sự huy hoàng, sự phong phú, sự dồi dào, sự thừa thãi, sự ngay thẳng, sự chánh trực, danh dự, đáng kính trọng, trọng*

lực, sức nặng, làm cho được thẳng thắn, làm cho được giàu có, làm cho phải chịu nhiều sự tác động hơn, bị khó chịu hơn, đau buồn hơn;

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời công bình đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài và khi loài người đã được tạo nên đúng với tiêu chuẩn giống hệt như Ngài, thì bấy giờ Đức Chúa Trời mới trao cho loài người quyền quản trị các tạo vật mà Ngài đã làm nên trên đất này và hết thảy những khả năng cùng các chức năng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người đó, sẽ được sử dụng để quản trị muôn vật đó, không đơn giản là những sự dễ chịu, mà loài người còn phải đối diện với những sự khó khăn, thậm chí là những sự sẽ khiến cho loài người phải bị khó chịu, phải bị đau buồn khi đối diện với muôn vật mà loài người phải quản trị. Điều đó có nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã biết trước mọi sự sẽ xảy đến với loài người cùng với muôn vật mà loài người phải quản trị và như vậy, nếu loài người bị thiếu hụt sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, thì loài người sẽ không thể quản trị được muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm nên trên đất này.

Lời Đức Chúa Trời đã cho chúng ta biết loài người (tâm linh) chúng ta được tạo nên bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời (1 Phi-e-rơ 1:23) thì chắc chắn tâm linh của loài người chúng ta cũng phải được nuôi dưỡng bằng Lời hằng sống và bền vững, là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Từ lúc ban đầu của loài người, tại nơi vườn Ê-đen, A-đam đã không vâng giữ mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhưng lại nghe theo lời của vợ mình, là Ê-va, là người được tạo nên bởi thịt và xương của A-đam, nghĩa là được tạo nên bằng bụi đất, mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, điều đó có nghĩa là A-đam chiều theo ý muốn của xác thịt mình mà tự tước bỏ sự sống của linh hồn mình. Hành động của A-đam không vâng giữ mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, đã dập tắt sự sáng nơi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người, nên sự sáng của Đức Giê-Hô-Va đã không thể cứu A-đam ra khỏi sự phạm tội và khi tội lỗi đã trọn thì sanh ra sự chết (Rô-ma 8:6; 2 Cô-rinh-tô 7:10; Gia-cơ 1:15).

Chúng ta vừa trở lại với những sự đã xảy đến với loài người qua tội lỗi của A-đam và chúng ta cũng được biết nguồn gốc sự sống của loài người là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, cùng nhận biết sự sống của muôn vật trên đất này đều phụ thuộc vào tình trạng sống của loài người ở trên đất này, theo sự phán xét công bình của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với loài người.

Sáng thế ký 3:17-19: Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì ngươi nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì ngươi; trọn đời ngươi phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và ngươi sẽ ăn rau của đồng ruộng; ngươi sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào ngươi trở về đất, là nơi mà có ngươi ra; vì ngươi là bụi, ngươi sẽ trở về bụi.

Chúng ta có thể thắc mắc tại sao A-đam lại có thể bỏ qua mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va về việc Ngài cấm loài người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen, khi mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban phước cho loài người và Ngài đã ban sự vinh hiển cho loài người, để nhờ những sự ban cho đó mà loài người có thể quản trị được những công việc mà tay của Đức Giê-Hô-Va đã làm nên trên đất này?

Mặc dù Kinh-Thánh không chép chi tiết về việc A-đam có để ý đến mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va hay không, hay là A-đam cố tình không vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, khi người nhìn thấy Ê-va giơ tay ra để hái trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời cấm loài người ăn, nhưng chúng ta tin rằng A-đam (tức là tâm linh người, chứ không phải là tâm trí xác thịt của A-đam, vì thân hình của A-đam không được đặt tên) quyết định hành động chứ không phải là tự xác thịt của A-đam hành động, khi người thấy Ê-va hái và ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác rồi A-đam thấy Ê-va đã đưa trái đó cho mình và A-đam đã nhận lấy trái đó và ăn nữa. Điều đó có nghĩa là chính A-đam đã dập tắt đức tin của người, để làm theo ý muốn của xác thịt mình, vì chúng ta biết rõ nguyên tắc của Lời Chúa, đó là đức tin đến bởi sự người ta nghe, là khi người ta nghe Lời Đức Chúa Trời phán với mình. Chính A-đam đã được nghe tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va và như vậy, đức tin của A-đam đã có công việc để làm, nhưng A-đam đã không sử dụng đức tin của mình và hành vi không sử dụng đức tin để làm công việc thì điều đó là tội lỗi, như Lời Chúa đã chép rằng: **“Nhưng ai có lòng nghi ngại về thức ăn nào, thì bị định tội rồi, vì chẳng bởi đức tin mà làm; và, phạm làm điều chi không bởi đức tin thì điều đó là tội lỗi.”** (Rô-ma 14:23).

Chúng ta biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là sự yêu thương và Ngài luôn chăm sóc loài người, nên khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thấy Ca-in, là con trai đầu của A-đam, đang cưu mang trong lòng sự giận em mình, là A-bên, thì Đức Giê-Hô-Va đã phán với Ca-in và cảnh cáo người về việc tội lỗi (ma quỷ) đang giăng bày để bắt Ca-in, nhưng Ca-in đã không vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, mà cứ làm theo ý muốn của xác

thịt mình, mà phạm tội giết A-bên, em mình.

Chúng ta biết rằng, khi Đức Giê-Hô-Va giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Ngài đã phán với Môi-se, cùng phán với dân Y-sơ-ra-ên về việc họ phải chăm chỉ nghe theo Lời của Đức Giê-Hô-Va và lắng tai nghe và giữ các điều răn của Ngài, thì Ngài sẽ chữa bệnh cho họ, cùng bảo vệ họ khỏi mọi thứ tật bệnh.

Xuất Ê-díp-tô Ký 15:22-27: **Đoạn, Môi-se đem dân Y-sơ-ra-ên đi khỏi Biển đỏ, đến nơi đồng vắng Su-rơ; trọn ba ngày đi trong đồng vắng, kiếm chẳng được nước đâu cả. Kế đến đất Ma-ra, nhưng vì nước tại đó đắng, uống chẳng được, nên chi chỗ này gọi là Ma-ra. Dân sự bèn oán trách Môi-se rằng: Chúng tôi lấy chi uống? Môi-se kêu van Đức Giê-hô-va; Ngài bèn chỉ cho người một cây gổ, người lấy liệng xuống nước, nước bèn hóa ra ngọt. Ấy tại đó, Đức Giê-hô-va định luật lệ cùng lập pháp độ cho dân sự, và tại đó Ngài thử họ. Ngài phán rằng: Nếu người chăm chỉ nghe Lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, làm sự ngay thẳng trước mặt Ngài, lắng tai nghe các điều răn và giữ mọi luật lệ Ngài, thì Ta chẳng giáng cho người một trong các bệnh nào mà Ta đã giáng cho xứ Ê-díp-tô; vì Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa bệnh cho người. Đoạn, dân sự đến đất Ê-lim; nơi đó có mười hai suối nước, và bảy mươi cây chà là; dân sự đóng trại tại đó, gần bên suối nước.**

Chúng ta phải biết Lời của Đức Chúa Trời là thần linh và sự sống, khi đã được phán ra khỏi miệng Ngài, thì sẽ làm trọn công việc mà Ngài đã giao phó cho. Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng của loài người, vì thế cho nên ngay cả khi A-bên bị giết chết, huyết của người nhỏ xuống đất, huyết của người, tức là linh hồn sống của người vẫn còn nói và tiếng kêu của A-bên đã thấu đến Đức Giê-Hô-Va.

Như vậy, dù Đức Giê-Hô-Va không trực tiếp cảnh cáo A-đam, thì Lời mà Đức Giê-Hô-Va đã phán mạng lệnh cho A-đam về việc Ngài cấm loài người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác đó, vẫn còn ở trong tâm linh của A-đam. Vì tâm linh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, có chức năng dò thấu các nơi ẩn bí của lòng và như vậy, chắc chắn tiếng của Lời Đức Giê-Hô-Va nơi ngọn đèn của Ngài trong A-đam đã thấy rõ những sự toan tính nơi tâm trí, tức là nơi lòng của A-đam khi người nhìn thấy Ê-va giơ tay ra hái trái của cây đó và biết rõ A-đam đã nghĩ gì và toan tính thế nào và chắc chắn Lời của Đức Giê-Hô-Va đã cảnh cáo A-đam, nhưng A-đam đã không nghe theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, mà lại nghe theo lời của vợ mình mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Giê-Hô-Va đã dặn không nên ăn, như Lời Chúa đã chép:

Sáng thế ký 3:17-19: **Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đồ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.**

Khi dân Y-sơ-ra-ên đã tiếp nhận Luật pháp của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tại nơi đồng vắng Si-nai (1445 B.C.) Môi-se đã truyền dạy cho dân Y-sơ-ra-ên phải nghe theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va và họ phải cẩn thận làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ báo trả người ta tùy theo các công việc người ta đã làm ở trước các mạng lệnh cùng các điều răn mà Ngài đã ban cho họ.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-20: **Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, này là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo Danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc,**

và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lìa bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đặng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đằng đầu, chớ chẳng phải đằng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp. Nhưng nếu người không nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, không cẩn thận làm theo các điều răn và luật pháp của Ngài mà ta truyền cho người ngày nay, thì này là mọi sự rửa sả sẽ giáng xuống trên mình người và theo kịp người. Người sẽ bị rửa sả ở trong thành và ngoài đồng ruộng, cái giỏ và thùng nhồi bột của người cũng bị rửa sả, hoa quả của thân thể người, bông trái của đất ruộng người, luôn với lúa để của bò cái và chiên cái người, đều sẽ bị rửa sả! Người sẽ bị rửa sả khi đi ra và lúc đi vào. Vì cố người làm điều ác, và lìa bỏ Đức Giê-hô-va, nên trong mọi công việc người bắt tay làm, Ngài sẽ khiến giáng cho người sự rửa sả, kinh khủng, và hăm dọa cho đến chừng nào người bị hủy diệt và chết mất vội vàng.

Bất cứ khi nào Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng, thì tâm linh của những người đã nghe được các Lời đó thì ấy là tâm linh người đó được sự sáng thật của Đức Giê-hô-va chiếu vào và Thần của Đức Giê-hô-va sẽ hành động trong tâm linh và trong lòng của những người đó và tùy theo sự đối nại của người đó mà Đức Giê-hô-va báo trả người đó theo sự công bình của Luật pháp Ngài.

Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tạo nên bằng Lời phán của Ngài và Lời của Đức Chúa Trời hằng còn ở trong lòng người ta, dù người ta không biết Đức Chúa Trời, thì Lời của Đức Chúa Trời cũng hằng còn trong người đó, như Chúa Jê-sus đã phán:

Giăng 8:34-37: Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, ai phạm tội lỗi là tôi mọi của tội lỗi. Vả, tôi mọi không ở luôn trong nhà, mà con thì ở đó luôn. Vậy nếu Con buông tha các người, các người sẽ thật được tự do. Ta biết rằng các người là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các người tìm thế để giết Ta, vì đạo Ta không được chỗ nào ở trong lòng các người.

Chữ **Con** đã chép trong câu 36 trên là nói về Lời của Đức Chúa Trời, mà Lời Đức Chúa Trời còn có nghĩa là **hạt giống, dòng dõi, sứ giả, con kế tự** của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jê-sus đã cảnh báo cho hết thảy loài người rằng, dù người ta có tin, hay không tin đến Đức Chúa Trời, thì Lời của Đức Chúa Trời cũng hằng còn ở trong tâm linh của người ta và Lời của Đức Chúa Trời sẽ xem xét hết thảy mọi sự toan tính của người ta, cả nơi tâm linh và nơi tâm trí, vì sự sống của loài người là ở trong Lời của Đức Chúa Trời, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên loài người và ban sự sống cho loài người, cũng như cho muôn vật và muôn vật đều thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 139:1-16: Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết tôi. Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi. Chúa xét nét nẻo đàng và sự nằm ngủ tôi, quen biết các đường lối tôi. Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi, kìa, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã biết trọn hết rồi. Chúa bao phủ tôi phía sau và phía trước, đặt tay Chúa trên mình tôi. Sự tri thức dường ấy, thật diệu kỳ quá cho tôi, cao đến nỗi tôi không với kịp! Tôi sẽ đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu khỏi mặt Chúa? Nếu tôi lên trời, Chúa ở tại đó, ví tôi nằm dưới âm phủ, kìa, Chúa cũng có ở đó. Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông, bay qua ở tại cuối cùng biển, tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, tay hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi. Nếu tôi nói: Sự tối tăm chắc sẽ che khuất tôi, ánh sáng chung quanh tôi trở nên đêm tối, thì chính sự tối tăm không thể giấu chi khỏi Chúa, ban đêm soi sáng như ban ngày, và sự tối tăm cũng như ánh sáng cho Chúa. Vì chính Chúa nắn nên tâm thần tôi, dệt thành tôi trong lòng mẹ tôi. Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dựng nên cách đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng, lòng tôi biết rõ lắm. Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, chịu nắn nên cách xảo lạ nơi thấp của đất, thì các xương cốt tôi không giấu được Chúa. Mắt Chúa đã thấy thể chất vô hình của tôi; Số các ngày định cho tôi, đã biên vào sổ Chúa trước khi chưa có một ngày trong các ngày ấy.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời sử dụng ngôn ngữ mà Ngài đã ban cho loài người từ lúc ban đầu, là ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và tiếp theo đó là các ngôn ngữ được Đức Chúa Trời ban cho các dân trên đất này sau sự cố tháp Babel (Sáng thế ký 11:7-9). Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã sử dụng các ngôn ngữ mà loài người đã nhận được

để dạy dỗ cho loài người và khiến loài người có thể hiểu được công việc của Ngài, nên khi Lời Chúa có chép rằng tay Chúa, hay là **ngón tay Chúa**, thì ấy là nói về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, chứ không phải Đức Chúa Trời sử dụng cánh tay của Ngài để làm mọi sự như loài người vẫn làm.

Chữ **tay Chúa**, hay là **tay hữu Chúa**, hoặc **ngón tay Chúa** được chép trong Kinh-Thánh là nói về công việc của Lời Đức Chúa Trời hành động trong lòng của loài người, để nhắc nhở, để dắt dẫn, để phán dạy hoặc để cảnh cáo, để cáo trách người ta, khi sự sáng của Đức Chúa Trời ở tâm linh người ta thấy rõ những sự toan tính của tâm trí xác thịt người nào không làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Ê-sai 55:1-13: **Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe Ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng Ta; hãy nghe Ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nay, Ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì cơ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trỗi tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.**

Giê-rê-mi 17:5-11: **Đức Giê-hô-va phán như vậy: Đấng rửa thay là kẻ nhờ cậy loài người, lấy loài xác thịt làm cánh tay, lòng lia khỏi Đức Giê-hô-va. Nó sẽ như thạch thảo trong sa mạc, không thấy phước đến, nhưng ở trong nơi đồng vắng khô khan, trên đất mặn không dân ở. Đấng chúc phước thay là kẻ nhờ cậy Đức Giê-hô-va, và lấy Đức Giê-hô-va làm sự trông cậy mình. Nó cũng như cây trồng nơi bờ suối, đâm rễ theo dòng nước chảy; ngộ khi trời nắng, chẳng hề sợ hãi, mà lá cứ xanh tươi. Gặp năm hạn hán cũng chẳng lo gì, mà cứ ra trái không dứt. Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất là xấu xa: ai có thể biết được? Ta, Đức Giê-hô-va, dò xét trong trí, thử nghiệm trong lòng, báo cho mỗi người tùy đường họ đi, tùy kết quả của việc họ làm. Kẻ nào được giàu có chẳng theo sự công bình, cũng như chim đa đa ấp trứng mà mình chẳng đẻ ra; đến nửa đời người, nó phải mất hết, cuối cùng nó ra là ngu dại.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán dạy tuyển dân của Ngài hãy giữ Lời của Ngài ở trong lòng mình luôn luôn, vì Lời của Đức Chúa Trời sẽ dẫn dắt người ta khỏi những sự vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Châm ngôn 6:20-24: **Hỡi con, hãy giữ Lời răn bảo của cha, chớ lia bỏ các phép tắc của mẹ con. Khá ghi tạc nó nơi lòng con luôn luôn, và đeo nó nơi cổ con. Khi con đi, các Lời đó sẽ dẫn dắt con; Lúc con ngủ, nó gìn giữ con; Và khi con thức dậy, thì nó sẽ trò chuyện với con. Vì điều răn là một cái đèn, luật pháp là ánh sáng, và sự quả trách khuyên dạy là con đường sự sống, đặng giữ con khỏi người đàn bà ác nghiệp, và khỏi lưỡi dùa nịnh của dâm phụ.**

Lời Chúa đã chép rõ về sự hằng sống của Lời Đức Chúa Trời, sẽ trò chuyện, sẽ dẫn dắt, sẽ gìn giữ lòng và trí tưởng của những người nào vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng mình luôn luôn.

Trở lại với chức năng của đức tin, mà Lời Chúa đã chép về công việc mà những người Lê-vi được chỉ định công việc coi sóc đền tạm đó là bóng.

Dân số ký 1:48-53: **Vì Đức Giê-hô-va có phán cùng Môi-se rằng: Người chớ kê sổ chi phái Lê-vi, và cũng đừng dựng bộ họ chung với dân Y-sơ-ra-ên; nhưng hãy cắt phần người Lê-vi coi sóc đền tạm chứng cứ, hết thảy đồ đạc và các món thuộc về đền tạm. Ấy là người Lê-vi sẽ chuyên vận đền tạm và hết thảy**

đồ đạc nó, cùng sẽ làm công việc về đền tạm và đóng trại ở chung quanh đền tạm. Khi nào đền tạm dời chỗ, thì người Lê-vi sẽ tháo dỡ nó; khi nào đền tạm dừng lại, thì họ sẽ dựng nó lên; còn người ngoại đến gần sẽ bị xử tử. Dân Y-sơ-ra-ên mỗi người phải đóng ở trong trại quân mình, và mỗi trại quân, từng đội ngũ, phải đóng gần bên ngọn cờ mình. Nhưng người Lê-vi sẽ đóng trại chung quanh đền tạm chứng cứ, để đừng có sự giận dữ cùng hội dân Y-sơ-ra-ên; người Lê-vi sẽ coi sóc đền tạm chứng cứ.

Trước khi chúng ta bước vào suy gẫm từng chữ trong mạng lệnh trên, chúng ta phải nhận biết mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, nghĩa là theo sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật. Đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, mà chức vụ thầy tế lễ đây không có nghĩa là để dòng dõi này sẽ làm những công việc như các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên phải làm, là thi hành sự dâng các của tế lễ lên cho Đức Giê-Hô-Va tùy theo luật pháp đã định, nhưng là chức vụ tôn cao Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời ở trên đất này, cũng như ở trên thiên đàng, đó là chức vụ của giáo sư luật, là chức vụ chuyên trách việc tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà chức vụ thầy tế lễ A-rôn cùng các con trai của người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định, cùng những người đã được chỉ định từ trước khi sáng thế cho được làm tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ đó là bóng.

Hê-bơ-rơ 8:10: Chúa lại phán: Đây là Lời ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó: Ta sẽ để luật pháp Ta trong trí họ và ghi tạc vào lòng; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, họ sẽ làm dân Ta.

Cả Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ, là làm chứng về chức vụ **Thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc**, nghĩa là **Chức Thầy tế lễ đời đời theo mạng lệnh của Vua công bình** và hết thấy những người được chọn là dân thánh đó như Lời Chúa chép là: **“Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.”** (1 Phi-e-rơ 2:9-10).

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã gọi dân Y-sơ-ra-ên là một dân thuộc về Ngài, nghĩa là dù dân Y-sơ-ra-ên có bao nhiêu người, thì cũng chỉ có một tiêu chuẩn, chỉ có một Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho, chỉ có một con đường, một giá cứu chuộc mà thôi trái muôn đời của loài người trên đất này.

Mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên đó là bóng về các chức năng của một thân thể được dựng nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, như từ lúc ban đầu, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ tạo nên một người, là A-đam mà thôi. Còn Ê-va là bóng về một thân thể xác thịt được tạo nên bằng bụi đất, mà thịt và xương của A-đam vốn bởi bụi đất mà được Đức Giê-Hô-Va nắn nên thành hình người cho A-đam mà thân hình đó được tạo nên để làm đồ dùng về sự công bình, được Lời Chúa gọi là người giúp đỡ cho A-đam. Điều đó có nghĩa là hết thấy loài người được tạo nên trên đất này đều có một thân thể xác thịt để làm đồ dùng về sự công bình cho chính tâm linh của mỗi người và mỗi tâm linh phải quản trị thân thể xác thịt mình, là đồ dùng về sự công bình, tức là sự thực thi Luật pháp thánh khiết và công bình của Giê-hô-va Đức Chúa Trời vậy.

Đức Giê-Hô-Va đã biệt riêng người Lê-vi để giữ phần công việc của đền tạm và từ trong những người Lê-vi mà Đức Giê-Hô-Va chọn A-rôn cùng các con trai của A-rôn, để thi hành chức vụ thầy tế lễ của dân Y-sơ-ra-ên, điều đó mang ý nghĩa bóng về hết thấy mọi người tin Chúa (*khi nói đến người tin Chúa là nói đến tâm linh, chứ không nói đến thân thể xác thịt*), khi đã được giải cứu ra khỏi quyền lực của ma quỷ hành động nơi thế gian này, thì những sự đã xảy đến với dân Y-sơ-ra-ên trong thuộc thế đó, cũng sẽ xảy đến với những người tin Chúa, trải các đời cho tới khi kế hoạch cứu chuộc loài người đã được hoàn tất, là khi trời, đất, biển và muôn vật trên đất không còn nữa. Tất cả các chức vụ cùng mọi sự được chép về đền tạm cùng những sự thờ phượng và những sự dâng của tế lễ mà dân Y-sơ-ra-ên đã làm theo mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, đều là bóng về sự thờ phượng trong sự cai trị của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật. Vậy nên, nếu người tin Chúa mà không hiểu được chân giá trị của mọi sự đã được chép trong năm sách của Môi-se, thì người đó không thể nào hiểu được Lẽ thật, vì Luật pháp (năm sách của Môi-se đó được gọi là cuốn sách Luật pháp và không thể bỏ được) như thầy giáo dạy dẫn chúng ta đến với Đấng Christ, là đến với Đấng cứu chuộc và Ngài là Đấng bảo lãnh cho những người nào thật sự tin Ngài, được nhận lãnh Giao-ước mới (Hê-bơ-rơ 7:22), là sự nhận lãnh Đức Thánh-Linh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa.

Phần nhiều người tin Chúa đã không có sự hiểu biết đúng về thân phận mình và người ta thường sống cho xác thịt chứ không sống cho tâm linh, vốn là con trai của Đức Chúa Trời. Vì thân thể xác thịt của loài người chúng ta được Lời Chúa gọi là thân hình, là cái khuôn, cái khung, cái bình được tạo nên bằng bụi đất nên tự

thân hình đó, mà chúng ta quen gọi là thân thể xác thịt, không nhận biết Đức Chúa Trời và tự thân thể xác thịt của người ta không thể phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì nó đã không được Đức Giê-Hô-Va đặt tên và thân thể xác thịt đó được dựng nên là để tâm linh loài người sử dụng như một đồ dùng về sự công bình, nghĩa là tâm linh loài người sẽ sử dụng thân thể xác thịt mình để nhận biết mọi sự chung quanh và sử dụng thân thể xác thịt mình theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Ma quỷ đã tìm đủ mọi cách để che giấu sự thật về cấu tạo của loài người, vì chúng biết rằng, một khi loài người không vâng giữ và không làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì tâm linh loài người sẽ tiếp tục sống trong tội lỗi và trong sự lừa dối của ma quỷ, cho đến khi thân thể xác thịt của người ta qua đời, thì tâm linh của người đó sẽ chết đời đời nơi hoả ngục.

Rô-ma 8:1-17: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ buông tha tội khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cố tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cố tội lỗi, mà thân linh sống nhân cố sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Vì chúng ta được Lời Chúa gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, nghĩa là dòng dõi của đức tin, và như vậy, hết thảy mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm mình là phải thực hành đức tin của mình, như một người Lê-vi thuộc linh vậy, vì ý nghĩa của chữ Lê-vi trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là: **cho mượn, sự kết hiệp lại làm một, nghĩa vụ, bổn phận, gắn bó với - dính dứ với;**

Dù Kinh-Thánh không chép chi phái nào sẽ làm đầu của Y-sơ-ra-ên, nhưng chúng ta có thể thấy rõ chức năng đức tin (mà chức vụ của người Lê-vi là bóng) như là cái đầu của một thân thể, như một đứa trẻ bắt đầu được hình thành trong lòng mẹ nó vậy, đó là khi phôi thai ra từ lòng của người cha mà được đặt vào trong trứng của người mẹ thể nào, thì chức năng đức tin (Lê-vi) cũng được sanh ra thể đó theo Lẽ thật: **đức tin đến bởi người ta nghe, mà người ta nghe là khi Lời Đức Chúa Trời được rao giảng.** Bản King James version chép: ¹⁷So ^{G686} then ^{G686} faith ^{G4102} cometh by ^{G1537} hearing ^{G189}, and hearing ^{G189} by the word ^{G4487} of God ^{G2316}. (Dịch theo nguyên văn của bản tiếng Hy-lạp - MGK Romans 10:17 "Ἀρα ἡ πίστις εἶναι ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Để trả lời sự thắc mắc tại sao lại có sự như vậy, thì chúng ta hãy trở lại với Lời Chúa đã chép về thứ tự loài người được tạo nên bởi Lời Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 2:5-7: Vả, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng chẳng có một người nào cày cấy đất nữa. Song có hơi nước dưới đất bay lên tưới khắp cùng mặt đất, Giê-hô-va

Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh.

Thân hình bằng bụi đất, còn được gọi là người thuộc về đất, đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dựng nên trước, rồi người thuộc về trời mới được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đặt vào trong thân thể của người thuộc về đất, qua việc Đức Giê-Hô-Va hà hơi sống (sanh khí) của Ngài vào trong thân hình đó và như vậy, chính hơi thở của Đức Giê-Hô-Va đã tạo nên loài người từ lúc ban đầu thể nào, thì khi Lời của Đức Chúa Trời được công bố và tai của thân hình bằng bụi đất của loài người tiếp nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời mà đức tin được tạo nên, được phục hồi nơi tâm linh của người tin Chúa cũng thế đó, vì chữ **đến - cometh by**^{G1537} chép trong Rô-ma 10 câu 17 trên, đó là chữ **ἐξ - ek** số 1537 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **đến từ, ra từ, đến từ nơi chốn, hoặc thời gian, hoặc nguyên nhân, hoặc động cơ, hoặc cơ hội;**

Như chúng ta đã biết Lời Đức Chúa Trời là sự sống lại và sự sống, mà sự sống là sự sáng của loài người (tâm linh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va) và như vậy, khi Lời Đức Chúa Trời được công bố và tai của người ta được nghe Lời Đức Chúa Trời, thì nếu tâm linh người đó chú ý đến, quan tâm đến sự cứu chuộc cho sự sống mình, mà tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời trong sự vâng phục và làm theo, thì đức tin của người đó sẽ được phục hồi, bấy giờ đức tin của người đó sẽ thi hành chức năng (Lê-vi) mà Đức Giê-Hô-Va đã tạo nên và ban cho loài người hành động theo sự cai trị của tâm linh người đó.

Chúng ta đã biết **đền tạm (đền thờ Đức Giê-Hô-Va tạm ở trên đất này)** là bóng về thân thể của người tin Chúa, mà trong thân thể của người tin Chúa được chia làm hai phần, đó là nơi thánh và nơi chí thánh. Nơi thánh là nói về tâm trí, còn được gọi là cái lòng của người tin Chúa. Còn nơi chí thánh là nói về tâm linh của người tin Chúa. Hành lang của đền tạm chính là toàn bộ sáu mươi sách của Kinh-Thánh, bao gồm cả phần Cựu-ước và phần Tân-ước, mà mỗi cây trụ của hành lang đền tạm là bóng về một sách trong Kinh-Thánh, còn các bố vi được tạo nên bằng vải gai mịn đó là bóng về Lời Đức Chúa Trời được chép trong các sách trong cuốn Kinh-Thánh. Sáu mươi lỗ trụ bằng đồng, cùng sáu mươi nuông trụ bằng bạc, với một trăm hai mươi sợi dây néo được làm bằng lông dê kết lại để chằng giữ sáu mươi cây trụ đó, cùng với một trăm hai mươi cây nọc để néo giữ sáu mươi cây trụ của hành lang đền tạm đó là bóng về ý nghĩa về những giềng mối của Kinh-Thánh cùng là bóng về sự thương khó của Đức Chúa Jêsus Christ (Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời) cùng những sự thương khó của những người được Đức Chúa Trời chọn làm người rao giảng Lời Đức Chúa Trời sẽ phải chịu, hầu cho Lời của Đức Chúa Trời được vững vàng trải các đời của loài người sống ở trên đất này.

Theo ý nghĩa thuộc thể, thì hành lang của đền tạm có tác dụng bảo vệ đền tạm trải suốt thời gian dân Y-sơ-ra-ên hành trình nơi đồng vắng. Theo ý nghĩa của Lẽ thật, thì toàn bộ Lời Chúa chép trong **Kinh-Thánh đều được Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sẵn sàng để làm mọi việc lành.** (2 Ti-mô-thê 3:16-17).

Trong ý nghĩa thuộc thể, nhiệm vụ của người Lê-vi là phụ trách mọi sự thuộc về đền tạm của Đức Giê-Hô-Va, từ việc di chuyển, vận chuyển đền tạm cùng với hết thảy mọi sự thuộc về đền tạm, như tháo dỡ đền tạm khi đền tạm phải di chuyển đến nơi khác, cũng như việc lắp ráp và dựng lại đền tạm sau mỗi lần di chuyển. Nhưng trong ý nghĩa của Lẽ thật, thì nhiệm vụ của người Lê-vi đó là sự thi hành chức năng đức tin của tâm linh người tin Chúa đối với thân thể xác thịt mình, vì thân thể xác thịt của người ta phải chịu sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời được thi hành bởi đức tin của tâm linh người tin Chúa, mà dân Y-sơ-ra-ên thuộc thể là bóng.

Mặc dù trong văn tự, Kinh-Thánh không hề chép tâm linh loài người bao gồm các cơ phận gì để so sánh với thân thể xác thịt của loài người, nhưng chúng ta biết rằng, nếu thân thể xác thịt của loài người có bộ não, là một cơ phận được coi như là trung tâm điều khiển của một cỗ máy cực kỳ tinh vi, quản lý tất cả mọi sự liên quan đến hoạt động của thân thể, hoặc khi người ta tỉnh thức, hoặc khi người ta ngủ, bộ não của loài người vẫn luôn hoạt động để duy trì sự sống, hoặc thụ động (khi người ta ngủ) hoặc chủ động (khi người ta tỉnh thức và làm việc) cùng khả năng phản ứng đối với mọi thông tin của năm giác quan, là sự cảm nhận những tín hiệu thông báo về những sự bất thường như đau, nhức, mỏi, lạnh, nóng thậm chí những sự người ta gọi là sự bồn chồn, lo lắng mà người ta không thể giải thích được, truyền đến từ bên trong thân thể hoặc qua da thịt, hoặc sự nhận biết các mùi, vị, phân biệt các loại âm thanh, tiếp thu, phân tích những sự người ta nhìn thấy, nghe được, nếm được, cảm giác được, ngửi được và tùy theo khả năng hiểu biết mà người ấy đã từng trải, đã kinh nghiệm được mà ra những quyết định cho các bộ phận của thân thể mình để hành động bảo vệ sự sống mình, hoặc hành động để tạo nên những sự mà người ta sẽ làm cho sự sống của thân thể mình theo ý người ta muốn.

Đối với tâm linh của người ta cũng vậy, dù không được thiết kế như thân thể xác thịt, nhưng tất cả mọi sự

thuộc về người thuộc về đất đó đều thuộc về tâm linh của loài người quản trị, như người Lê-vi phải quản lý hết thảy các thứ ơn của Đức Chúa Trời ban cho tâm linh và quản trị mọi sự thuộc về đền tạm của Đức Chúa Trời trên đất này, là bóng về chức năng đức tin của tâm linh loài người, kể từ khi được phục hồi sự sống mình bằng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, thì đức tin (Lê-vi) sẽ phải làm nhiệm vụ bao quát toàn bộ những sự liên quan đến sự sống của thân thể xác thịt mình, cùng với sự sống của tâm linh mình, thông qua các chức năng thuộc về tâm linh, mà mười một danh xưng của còn lại của Y-sơ-ra-ên đó là **Ru-bên, Si-mê-ôn, Giu-đa, Y-saca, Sa-bu-lôn, Đan, Nép-ta-li, Gát, A-se, Giô-sép** và **Bên-gia-min** đó là bóng, để thi hành trách nhiệm mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó cho.

Dân số ký 1:48-53: Vì Đức Giê-hô-va có phán cùng Môi-se rằng: Người chớ kê sổ chi phái Lê-vi, và cũng đừng dựng bộ họ chung với dân Y-sơ-ra-ên; nhưng hãy cắt phần người Lê-vi coi sóc đền tạm chứng cớ, hết thảy đồ đạc và các món thuộc về đền tạm. Ấy là người Lê-vi sẽ chuyên vận đền tạm và hết thảy đồ đạc nó, cùng sẽ làm công việc về đền tạm và đóng trại ở chung quanh đền tạm. Khi nào đền tạm dời chỗ, thì người Lê-vi sẽ tháo dỡ nó; khi nào đền tạm dừng lại, thì họ sẽ dựng nó lên; còn người ngoại đến gần sẽ bị xử tử. Dân Y-sơ-ra-ên mỗi người phải đóng ở trong trại quân mình, và mỗi trại quân, từng đội ngũ, phải đóng gần bên ngọn cờ mình. Nhưng người Lê-vi sẽ đóng trại chung quanh đền tạm chứng cớ, để đừng có sự giận dữ cùng hội dân Y-sơ-ra-ên; người Lê-vi sẽ coi sóc đền tạm chứng cớ.

Chữ **cắt phần - appoint**^{H6485} chép trong câu 50 trên, đó là chữ פָּקַד - **paqad**, số 6485 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự chỉ định, sự ban cho, sự đặt để, sự giao nhiệm vụ, sự giao trách nhiệm, sự chăm sóc, sự chăm nom, sự gìn giữ, sự xét xử, sự giám sát, sự giám thị, sự quan sát, sự ghi nhớ, sự cầu nguyện cho, sự thống kê, sự tính toán, sự phân phối hàng hoá, sự giao phó, sự uỷ nhiệm, sự uỷ thác, sự khám xét, sự thăm viếng, sự trừng phạt, sự chỉ huy;*

Đức Giê-Hô-Va đã mạng lệnh cho Môi-se (cũng có nghĩa là mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va đã được chép trong Kinh-Thánh đó là Luật pháp dành cho tuyển dân của Ngài) phải chỉ định (**cắt phần - appoint**^{H6485}) người Lê-vi (**đức tin**) nhiệm vụ quản lý mọi sự liên quan đến đền tạm, là bóng về mọi sự liên quan đến sự sống của thân thể xác thịt mình, là các hành động của thân thể xác thịt liên quan đến cuộc đời theo Chúa của người đó.

Chữ **coi sóc - over**^{H5921} chép trong câu 50 trên, đó là chữ עָל - **al**, số 5921 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự quản lý bao quát tất cả các vật dụng được giao cho, là các vật có thể đụng chạm tới hoặc các vật đang hiện có, hoặc sẽ có, hoặc các vật sẽ có trong tương lai, hoặc các vật liên quan đến đền tạm;*

Trách nhiệm của đức tin, hay có thể nói là trách nhiệm của tâm linh người tin Chúa, là phải nhận biết ý nghĩa của hết thảy mọi sự đã chép trong Kinh-Thánh, hoặc những sự đã xảy ra trong quá khứ, hoặc sẽ xảy đến trong tương lai, hoặc những sự mà người ta có thể nhận biết hiện tại, để áp dụng cho cuộc sống của mình, vì Lời Đức Chúa Trời là thực chất căn bản của sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn loài người.

Chữ **đền tạm - the tabernacle**^{H4908} chép trong câu 50 trên, đó là chữ מִשְׁכָּן - **mishkan**, số 4908 ra từ chữ שָׁכַן - **shakan**, số 7931 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nơi ở, nơi cư trú, nơi sống, nhà ở, đền tạm (đền thờ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạm thời trên đất này), để ổn định tư tưởng, để giải quyết mọi nghi ngờ, để giải quyết mọi bất hoà, để thiết lập, để thành lập việc giải quyết vấn đề liên quan đến việc thay đổi chỗ ở;*

Đền tạm đây là nói về thân thể xác thịt của người tin Chúa, vì thân thể của người tin Chúa được ví là đền thờ của Đức Chúa Trời và là nơi ở tạm của tâm linh. Tại nơi đền tạm thuộc linh này, tâm linh của người ta sẽ phải đối diện với Luật pháp của Đức Chúa Trời và tâm linh của mỗi người phải nhận biết trách nhiệm của mình trước những yêu cầu của Luật pháp và mỗi người phải tự điều chỉnh, phải tự giải quyết những sự mà người ấy chưa đạt đúng theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời đã định cho mình. Chính tâm linh của người tin Chúa phải quyết định nơi ở đời đời cho mình, chứ không phải là Đức Chúa Trời nữa, vì chính loài người (A-đam) đã phạm tội bỏ Lời Đức Chúa Trời, mà nghe theo lời của xác thịt mình (Ê-va là bóng), mà vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, nên loài người vì tội lỗi đó mà phải chết nếu loài người không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình. Chính tại nơi đền tạm thuộc linh này (thân thể xác thịt) khi còn được nghe tiếng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì tâm linh của người tin Chúa phải dùng đức tin của mình, để hành động theo Lời của Đức Chúa Trời, để nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của mình, trước khi quá muộn.

Chữ **chứng cớ** - testimony^{H5715} chép trong các câu 50 và 53 trên, đó là chữ עֵדוּת - 'eduwth, số 5715 ra từ chữ עָד - 'ed, số 5707 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **bằng chứng, chứng cớ, lời làm chứng, sự chứng nhận, sự nhận thực, tính hiển nhiên, tính rõ ràng;**

Chữ **chứng cớ** - testimony^{H5715} được chép đây là nói về Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se, được Lời Chúa là **Đá góc quý báu, là Đá đã thử nghiệm, là Nền bền vững**, không bao giờ qua đi, vì hết thảy mọi sự liên quan đến loài người, liên quan đến sự cứu chuộc, liên quan đến sự sống lại và sự sống đời đời của loài người, cùng liên quan đến kế hoạch cứu chuộc loài người của Đức Giê-Hô-Va, đều được chép trong năm sách của Môi-se, là các Lời được Đức Giê-Hô-Va dùng ngón tay của Ngài viết xuống hai bảng đá và trao cho Môi-se (Xuất Ê-díp-tô Ký 31:18). Hai bảng đá này được đặt bên trong chiếc hòm, được làm bằng cây Si-tim và được bọc vàng ròng bên trong và bên ngoài cùng được chạy một đường viền chung quanh. Hòm này được gọi là Hòm bằng chứng, nghĩa là Lời Đức Chúa Trời được chép xuống đó là bằng chứng về Luật pháp của Đức Chúa Trời, được ban cho dân Y-sơ-ra-ên và trong ngày đó, **Đức Giê-Hô-Va đã bắt trời và đất làm chứng cho dân Y-sơ-ra-ên rằng Ngài đã đặt trước mặt dân Y-sơ-ra-ên sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trung thành với Ngài; vì Ngài là sự sống của dân Y-sơ-ra-ên và làm cho dân Y-sơ-ra-ên được sống lâu, dựng dân Y-sơ-ra-ên được ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ họ, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.** (Phục truyền luật lệ ký 30:19-20).

Hòm bằng chứng đó là bóng về tâm linh của người tin Chúa đã được phục hồi và được làm nên mới bằng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà sự bọc vàng ròng bên trong và bên ngoài đó là bóng về việc tâm trí của người tin Chúa được làm nên mới bằng quyền phép của Lẽ thật.

Rô-ma 12:1-3: **Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em. Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm trí mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thể nào. (And be not conformed to this world: but be ye transformed by the renewing of your mind, that ye may prove what is that good, and acceptable, and perfect, will of God).** Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tâm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người.

Sự thờ phượng phải lẽ đây không nói về thủ tục của sự thờ phượng, nhưng nói về sự thờ phượng thật mà Đức Chúa Jê-sus đã phán: **“Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy.”** (Giăng 4:23-24)

Bản King James version chép: **But the hour cometh, and now is, when the true worshippers shall worship the Father in spirit and in truth: for the Father seeketh such to worship him. God is a Spirit: and they that worship him must worship Him in spirit and in truth.**

Chữ **đồ đạc** - the vessels^{H3627} chép trong Dân số ký 1 câu 50 trên, đó là chữ כְּלִי - keliy, số 3627 ra từ chữ כָּלָה - kalah, số 3615 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **các điều khoản, đồ mặc, quần áo, đồ dùng, dụng cụ, công cụ, vật phẩm, bình, chậu, lọ, đồ dùng để nấu ăn, công cụ, nhạc khí, trang thiết bị, đồ đạc, phương tiện dùng cho chiến tranh, khí giới chiến, đồ trang sức; để hoàn thành công việc được giao, để thực hiện chức vụ, để thiêu đốt, để sử dụng, để tiêu thụ, để xác định, để giải quyết, để kết thúc, để làm cho trọn vẹn, để hoàn thành cho từng giai đoạn, để huỷ diệt, làm cho tiêu biến đi, làm cho thất bại, làm cho không còn giá trị, làm cho mất tác dụng, làm trọn nhiệm vụ;**

Đồ đạc của đền tạm trong thuộc thể được tạo nên bằng vật chất như gỗ Si-tim, vàng, đồng thau, bạc.... nhưng mọi sự đó đều là bóng về Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài mặc lại cho tâm linh của người tin Chúa cũng như cho những người được chọn làm chức vụ thầy tế lễ nhà vua và cũng là các khí giới chiến được trang bị cho người tin Chúa vậy.

Ê-phê-sô 6:10-18: **Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của**

Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lẽ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mào trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền bỉ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.

Chữ **chuyên vận** - shall bear^{H5375} chép trong câu 50 trên, đó là chữ נָשָׂא - nasa', số 5375 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự giương cao, sự tôn cao, sự nâng cao lên, sự làm sinh lợi ra, sự chịu đựng, sự xác nhận, sự chứng minh, sự tự nâng cao lên, sự chứa đựng, sự đem theo, sự mang theo, sự lưu tâm tới, sự tôn trọng, sự kính trọng, sự đạt được, sự giành được, sự thu được, sự chấp nhận, sự quan tâm đến, sự tán dương;*

Nếu chúng ta đã định nghĩa được ý nghĩa thuộc linh của chữ **đền tạm**, thì chúng ta sẽ hiểu ý nghĩa thuộc linh chữ **chuyên vận** này, nghĩa là *chuyên trách vận chuyển, gánh vác, mang theo, đem theo bên mình mọi sự thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời của thân thể và tâm linh mình*, đó là Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh. Tâm linh của người tin Chúa, hay nói cách dễ hiểu là đức tin (được ví như là bộ não vậy) sẽ chuyên trách việc tôn cao Lời Đức Chúa Trời, cũng như mỗi buổi sáng thầy tế lễ A-rôn phải làm đèn, nghĩa bóng là sự tôn cao Lời Đức Chúa Trời và xông hương tại nơi thánh của đền tạm, nghĩa bóng là sự tôn vinh, sự ngợi khen và sự cầu nguyện với Đức Chúa Trời. Đức tin quản lý hết thảy mọi sự thuộc về đền thờ thuộc linh của Đức Chúa Trời, vì Lời Đức Chúa Trời sẽ trực tiếp thắp sáng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh loài người và trực tiếp nhắc nhở, cảnh cáo, răn đe, dạy dỗ, dắt dẫn tâm linh người tin Chúa, thông qua khả năng nghe và nhìn của thân thể xác thịt người đó, vì nếu tâm linh không quản trị thân thể xác thịt mình, thì khi thân thể xác thịt vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chính tâm linh người đó sẽ trực tiếp bị ảnh hưởng, nếu phạm tội nặng thì tâm linh đó sẽ chết. Vậy nên đức tin phải nhận biết trách nhiệm của sự **chuyên vận**, là sự *mang, vác, đem theo, xác nhận, chứng minh, tự nâng cao lên, chứa đựng, đem theo, mang theo, sự lưu tâm tới, sự tôn trọng, sự kính trọng, đạt được, giành được, thu được, chấp nhận, quan tâm đến, tán dương* Lời Đức Chúa Trời, mà Lời Chúa trong văn tự chép là **đồ đạc thuộc về đền tạm**.

Chữ **đời chỗ** - setteth^{H5265} forward^{H5265} chép trong câu 51 trên, đó là chữ שָׁבַע - naca', số 5265 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *kéo ra, sắp đặt, trưng bày, gây dựng, làm một cuộc hành trình, đời đi, di chuyển, giúp đẩy mạnh lên, rời khỏi, ra đi, khởi hành, bị nhổ lên, bị loại bỏ, bị để ra một bên;*

Khi nói đến đền tạm là nói đến thân thể xác thịt của người tin Chúa, vì tại nơi đền tạm đó có nơi thánh (tâm trí) và nơi chí thánh (tâm linh) và như vậy, theo ý nghĩa của chữ **đời chỗ**, nghĩa là đời khỏi địa vị (thuộc linh) của mình, là hành động của xác thịt không tôn trọng Luật pháp, không muốn vâng phục Luật pháp, mà ý nghĩa của chữ **đời chỗ** đó có nghĩa là *đời đi, di chuyển, rời khỏi, rút ra khỏi, ra đi khỏi nơi mà Luật pháp của Đức Chúa Trời đã định, để làm công việc mà xác thịt muốn,*

Mặc dù trong thuộc thế, Đức Giê-Hô-Va đã định dân Y-sơ-ra-ên phải hành trình từ nơi đồng vắng Si-nai để đi đến xứ Ca-na-an mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa cho, nhưng trong Lẽ thật thì kể từ khi người tin Chúa tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì người tin Chúa không phải di chuyển khỏi nơi mình đã và đang sống (nếu nơi ở đó không phải là nơi ô-úế, không phải là nơi nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời), nhưng trong tinh thần, trong cuộc sống thuộc linh, người ấy phải ra khỏi đường lối của thế gian, ra khỏi phong cách sống của thế gian, để theo sự công bình và sự thánh khiết của Luật pháp Đức Chúa Trời và như vậy, thế gian đối với người tin Chúa sẽ như đồng vắng vậy. Người tin Chúa phải luôn đối diện với núi Si-nai thuộc linh, là đối diện với Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, là đối diện với Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Thời gian sống trên đất này sẽ khiến người tin Chúa phải trực tiếp đối diện với con người cũ, là bản tánh xác thịt mình, cùng những sự cám dỗ đến từ thế gian vốn đã ảnh hưởng trong cuộc sống thường ngày trước đó của người tin Chúa. Vì không phải là khi người ta mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì người ấy liền được tái sinh hoặc đã được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, nên mọi người tin Chúa đều phải trải qua những sự yếu đuối, bất toàn và hay chết của xác thịt mình, mà việc dân Y-sơ-ra-ên đã làm bầm oán trách Môi-se khi họ nhớ, thềm đưa hành, củ kiệu của xứ Ê-díp-tô đó là bóng. Mỗi khi dân Y-sơ-ra-ên làm bầm oán trách Môi-se vì cố sự thềm muốn đồ ăn, đồ uống của xứ Ê-díp-tô, hoặc vì không có nước, thì Đức Giê-Hô-Va lại khiến họ bị sửa phạt và

họ phải di chuyển trong đồng vắng. Khi dân Y-sơ-ra-ên phải di chuyển, thì trụ mây sẽ cất lên cao, khiến họ phải đi dưới ánh nắng, ấy là bóng về việc sửa phạt của Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho họ trước những sự cứng lòng của dân Y-sơ-ra-ên.

Chữ **tháo dỡ nó - take^{H3381} it down^{H3381}** chép trong câu 51 trên, đó là chữ **תִּרְדּוּ** - yarad, số 3381 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **bị hạ xuống, bị rơi xuống, sự đi xuống, sự trở về sau, sự khiến cho bị ở dưới thấp hơn tiêu chuẩn vốn có, sự bị hạ thấp hơn kẻ thù nghịch, bị chinh phục, bị đánh gục, bị lật đổ, bị nằm phủ phục;**

Trong thuộc thể, khi Đức Giê-Hô-Va cất trụ mây lên, nghĩa là bóng che chở, bảo vệ dân Y-sơ-ra-ên đã cất khỏi họ, thì đền tạm phải được tháo dỡ và những người Lê-vi phải tháo dỡ và xếp tất cả các vật dụng thuộc về đền tạm vào trong các vật dụng dùng cho sự cất giữ, để khiêng đi.

Trong ý nghĩa thuộc linh thì điều này có nghĩa là: vì cố tội lỗi của người ta đã khiến cho sự bảo vệ của Luật pháp đã không còn ở với họ nữa, vì khi trụ mây cất cao lên, thì nắng sẽ chiếu trên mọi người, mà sức nóng của ánh nắng mang ý nghĩa quyền phép của Luật pháp sẽ giáng trên xác thịt của người ta. Khi người ta hành trình nơi đồng vắng dưới ánh nắng như vậy, thì xác thịt người ta sẽ khốn khổ, và người ta sẽ khát nước. Nhưng trong ý nghĩa thuộc linh thì hết thấy dân Y-sơ-ra-ên (là bóng về dân sự của Đức Chúa Trời) sẽ vì cố sự phạm tội mà họ bị sửa phạt, khiến họ **bị hạ xuống, bị rơi xuống, đi xuống, trở về sau, khiến cho bị ở dưới thấp hơn tiêu chuẩn vốn có, thấp hơn kẻ thù nghịch, bị chinh phục, bị đánh gục, bị lật đổ, bị nằm phủ phục;**

Chúng ta thấy sự công bình của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với dân Y-sơ-ra-ên, đã được chép trong sách Phục truyền luật lệ ký đoạn 28.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-26: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trở hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, này là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo Danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lìa bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đặng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đằng đầu, chớ chẳng phải đằng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp. Nhưng nếu người không nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, không cẩn thận làm theo các điều răn và luật pháp của Ngài mà ta truyền cho người ngày nay, thì này là mọi sự rửa sả sẽ giáng xuống trên mình người và theo kịp người. Người sẽ bị rửa sả ở trong thành và ngoài đồng ruộng, cái giỏ và thùng nhồi bột của người cũng bị rửa sả, hoa quả của thân thể người, bông trái của đất ruộng người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ bị rửa sả! Người sẽ bị rửa sả khi đi ra và lúc đi vào. Vì cố người làm điều ác, và lìa bỏ Đức Giê-hô-va, nên trong mọi công việc người bắt tay làm, Ngài sẽ khiến giáng cho người sự rửa sả, kinh khủng, và hăm dọa cho đến chừng nào người bị hủy diệt và chết mất vội vàng. Đức Giê-hô-va sẽ khiến ôn dịch đeo đuổi người cho đến chừng nào nó diệt người mất khỏi đất mà người sẽ vào nhận lấy. Đức Giê-hô-va sẽ lấy bệnh lao, bệnh nóng lạnh, bệnh phù, sự nắng cháy, sự hạn hán, binh đao, và sâu lúa mà hành hại người, khiến cho các nổi đó đuổi theo người cho đến khi

người bị chết mất. Các tầng trời ở trên đầu người sẽ như đồng, và đất dưới chân người sẽ như sắt. Thay vì mưa, Đức Giê-hô-va sẽ khiến cát và bụi từ trời sa xuống trên đất người, cho đến chừng nào người bị hủy diệt. Đức Giê-hô-va sẽ khiến người bị những kẻ thù nghịch mình đánh bại. Người sẽ do một đường ra đánh chúng nó, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt chúng nó; người sẽ bị xô đùa đây đó trong khắp các nước của thế gian. Thấy người sẽ làm đồ ăn cho chim trên trời và thú dưới đất, không ai đuổi chúng nó đi.

Chữ **dừng lại - to be pitched**^{H2583} chép trong Dân số ký 1 câu 51 trên, đó là chữ **נָחַת** - **chanah**, số 2583 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự nghiêng mình, sự cúi đầu, sự cúi mình xuống, bị bao vây, bị vây hãm, bị suy tàn, bị suy sụp, sự cấm trại;*

Trong thuộc thể, khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thấy lòng của dân sự Chúa biết hạ mình xuống mà ăn năn tội lỗi mình, thì bấy giờ Ngài sẽ khiến trụ mây hạ thấp xuống, thì dân Y-sơ-ra-ên sẽ dừng lại, được nghỉ ngơi.

Chữ **dừng lại** đây là nói về tình trạng thuộc linh của người tin Chúa khi đã nhận biết sự sống mình bị suy sụp, bị vây hãm, bị bao vây bởi những sự cáo trách của Lời Đức Chúa Trời từ trong lòng mình, mà biết cúi đầu hạ mình xuống và ăn năn tội lỗi mình, thì bấy giờ Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ sự thương xót của Ngài, mà sự Đức Chúa Trời khiến cho đám mây hạ thấp xuống làm dấu hiệu cho dân Y-sơ-ra-ên được dừng lại yên nghỉ đó là bóng về sự cai trị của Đức Chúa Trời đối với tuyển dân của Ngài, như Lời Chúa đã chép:

Dân số ký 9:15-23: Vả, ngày người ta dựng đền tạm, thì trụ mây bao phủ đền tạm và Trại chứng cớ; ban chiều dường có một vầng lửa ở trên đền tạm cho đến sáng mai. Hằng có như vậy; ban ngày trụ mây bao phủ đền tạm, và ban đêm giống như có lửa. Mỗi khi trụ mây cất lên khỏi Trại, thì dân Y-sơ-ra-ên ra đi; trong nơi nào trụ mây dừng lại, thì dân Y-sơ-ra-ên hạ trại ở đó. Dân Y-sơ-ra-ên ra đi theo mạng Đức Giê-hô-va, và hạ trại theo mạng Đức Giê-hô-va. Trọn trong lúc trụ mây ngự trên đền tạm, thì dân Y-sơ-ra-ên cứ đóng trại. Khi nào trụ mây ngự lâu trên đền tạm, thì dân Y-sơ-ra-ên vâng theo mạng Đức Giê-hô-va, chẳng hề ra đi. Nhưng khi nào trụ mây ngự ít ngày trên đền tạm, thì dân Y-sơ-ra-ên cứ vâng theo mạng Đức Giê-hô-va mà hạ trại và ra đi. Khi trụ mây ngự tại đó từ buổi chiều đến sáng mai, và khi đến sáng mai trụ mây cất lên, thì ra đi; không cứ ngày hay đêm trụ mây cất lên, thì họ ra đi. Trụ mây ngự trên đền tạm hoặc hai ngày, hoặc một tháng, hoặc lâu hơn nữa, thì dân Y-sơ-ra-ên cứ đóng trại, không hề ra đi; nhưng khi trụ mây cất lên, thì họ ra đi. Dân Y-sơ-ra-ên hạ trại và ra đi tùy theo mạng Đức Giê-hô-va; họ theo chương trình của Đức Giê-hô-va, tùy mạng Ngài đã cậy Môi-se mà truyền cho.

Chữ **tùy theo - At**^{H5921} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **אֲל** - 'al, số 5921 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *căn cứ theo, dựa vào, tùy theo;*

Chữ **mạng (mạng lệnh) - the commandment**^{H6310} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **פֶּה** - *peh*, số 6310 ra từ chữ **פִּאֵה** - *pa'ah*, số 6284 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Lời được nói ra khỏi miệng, sự ra lệnh, điều răn bảo, sự ra chiếu chỉ, sự ra sắc lệnh, sự chỉ định, sự bổ nhiệm; sự phân tách ra từng phần, sự bẻ vỡ ra từng mảnh nhỏ, sự làm cho tiêu tan;*

Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, nghĩa là ban cho loài người theo đúng tiêu chuẩn một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, thì Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời sẽ làm tiêu tan tất cả những sự tham muốn của loài người xác thịt thông qua sức mạnh của Luật pháp sẽ trừng phạt các hành vi phạm tội, các hành động vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi loài người xác thịt đối diện với Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, người ta sẽ thấy hậu quả của tội lỗi đem lại cho người ta, là sự bị trừng phạt, bị phán xét và nặng thì phải bị xử tử. Chính vì sự trừng phạt, sự báo trả của Luật pháp trên tội lỗi của những người vi phạm, sẽ làm tiêu tan tất cả những sự tham muốn, những sự ích kỷ, là những sự nghịch lại Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Lời đã ra khỏi miệng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời để phán với loài người đó là các mạng lệnh, các sắc lệnh, các chiếu chỉ, là những sự chỉ định, những sự bổ nhiệm của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với những người được nhận lãnh các sắc lệnh đó, cũng như với hết thảy những người được nghe các Lời của Đức Giê-Hô-Va. Nếu dân Y-sơ-ra-ên đã nghe, đã tiếp nhận các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, mà tuân theo, thì họ sẽ được yên nghỉ. Các dấu hiệu của sự yên nghỉ đó trong thuộc thể được tỏ ra qua đám mây ngự xuống thấp để che phủ đền tạm. Thời gian càng nhiều ngày, thì dân sự được nghe Luật pháp của Đức Chúa Trời nhiều hơn qua chức vụ của thầy tế lễ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chỉ định. Sau một gian tùy theo sự chỉ định của

Đức Giê-Hô-Va mà dân Y-sơ-ra-ên tiếp tục cuộc hành trình hướng về xứ Ca-na-an, điều đó mang ý nghĩa thuộc linh đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống để dạy dỗ, trang bị cho tâm linh người tin Chúa biết trách nhiệm của mình, mà thực hành việc làm theo Lời của Đức Chúa Trời, mà sự **đựng đèn tạm** sau mỗi cuộc hành trình của dân Y-sơ-ra-ên đó là bóng.

Chữ **đựng nó lên - set**^{H6965} **it up** chép trong Dân số ký 1 câu 51, đó là chữ **קָמַם - qum**, số 6965 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự dựng lên, sự sắp xếp, sự chống đỡ, sự thi hành mạng lệnh, sự thực hiện lời hứa, sự hoàn thành, sự làm cho trọn, sự làm cho chắc, sự củng cố, sự khuấy động, sự làm tỉnh thức, sự nắm giữ, sự nắm chặt, sự duy trì, sự ra sắc lệnh, sự ra chiếu chỉ, sự phục hồi lại, sự làm cho mạnh, sự làm cho vững, sự làm cho thành công*;

Khi nói đến người Lê-vi trong Lẽ thật, là nói đến đức tin của người tin Chúa, không phải nói về niềm tin của tâm trí xác thịt, nhưng nói về chức năng thuộc về tâm linh của người tin Chúa. Sau những sự vi phạm, sau những sự sa ngã trong bước đường theo Chúa, đức tin của người tin Chúa sẽ được lớn lên trong sự nhận biết sự cai trị của Đức Chúa Trời. Đức tin của người tin Chúa có được làm cho vững mạnh hay không là tùy theo môi trường sống thuộc linh của người tin Chúa, mà đức tin của người ấy được tăng trưởng, hoặc không được tăng trưởng, giống như sự phát triển của cây cối sẽ tùy thuộc vào hoàn cảnh và môi trường sống của cây đó vậy. Thời gian Đức Giê-Hô-Va khiến dân Y-sơ-ra-ên phải lưu lạc nơi đồng vắng không phải là không có lý do, mà lý do quan trọng nhất khiến cho dân Y-sơ-ra-ên phải lưu lạc tới bốn mươi năm nơi đồng vắng đó liên quan đến chức vụ thầy tế lễ A-rôn. Trong thời kỳ A-rôn giữ chức thầy tế lễ đã không có nhiều thời gian để giảng Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên trong khi môi trường sống của dân Y-sơ-ra-ên lúc đó không thể nhóm lại nghe giảng như chúng ta trong thời nay. Ngoài việc dân Y-sơ-ra-ên được thấy quyền phép của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua trụ mây ban ngày và trụ lửa ban đêm, cùng với ma-na được Đức Chúa Trời ban cho vào mỗi buổi sớm mai và chim cút mỗi buổi chiều, thì tâm linh của dân Y-sơ-ra-ên chưa hề được biết Lẽ thật và đối với Luật pháp cũng vậy, vì không phải hết thảy dân Y-sơ-ra-ên đều được nghe và hiểu Luật pháp của Đức Chúa Trời. (Toàn bộ dân Y-sơ-ra-ên, tính theo người nam có độ tuổi có thể ra trận được là sáu trăm ba ngàn năm trăm năm mươi người, không kể đàn bà, con trẻ và những người Lê-vi (Dân số ký 2:32-33).

Đức Giê-Hô-Va muốn hết thảy dân Y-sơ-ra-ên phải nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời để vâng phục là tuân theo, hầu cho linh hồn những người đó được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời. Thời gian dân Y-sơ-ra-ên phải lưu lạc đó không phải là tiêu diệt, nhưng để gây dựng đức tin của những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô lệ.

Cho đến ngày nay, lý do Đức Chúa Jêsus Christ chưa trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài, cũng là lý do khiến dân Y-sơ-ra-ên phải lưu lạc nơi đồng vắng tới bốn mươi năm vậy, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng:

Ma-thi-ơ 24:37-51: Trong đời Nô-ê thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và người ta không ngờ chi hết cho đến khi nước lụt tới mà đũa đem đi hết thảy, khi Con người đến cũng như vậy. Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một đồng ruộng, một người được đem đi, còn một người bị để lại; và có hai người nữ đang xay cối, một người được đem đi, còn một người bị để lại. Vậy hãy tỉnh thức, vì các người không biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. Hãy biết rõ, nếu người chủ nhà đã hay canh nào kẻ trộm sẽ đến, thì tỉnh thức, không để cho đào ngạch nhà mình. Vậy thì các người cũng hãy chực cho sẵn, vì Con người sẽ đến trong giờ các người không ngờ. Ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, đặng cho đồ ăn đúng giờ? Phước cho đầy tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! Quả thật, Ta nói cùng các người, chủ sẽ đặt kẻ ấy coi sóc cả gia tài mình. Nếu, trái lại, là một đầy tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn uống với phường say rượu, thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết. Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Lu-ca 18:1-8: Đức Chúa Jêsus phán cùng môn đồ một thí dụ, để tỏ ra rằng phải cầu nguyện luôn, chớ hề mỗi mết: Trong thành kia, có một quan án không kính sợ Đức Chúa Trời, không vị nể ai hết. Trong thành đó cũng có một người đàn bà góa, đến thưa quan rằng: Xin xét lẽ công bình cho tôi về kẻ nghịch cùng tôi. Quan ấy từ chối đã lâu. Nhưng kẻ đó, người tự nghĩ rằng: Dầu ta không kính sợ Đức Chúa Trời, không vị nể ai hết, song vì đàn bà góa này khuấy rầy ta, ta sẽ xét lẽ công bình cho nó, để nó không tới luôn làm nhức đầu ta. Đoạn, Chúa phán thêm rằng: Các người có nghe lời quan án không công bình đó

đã nói chẳng? Vậy, có lẽ nào Đức Chúa Trời chẳng xét lẽ công bình cho những người đã được chọn, là kẻ đêm ngày kêu xin Ngài, mà lại chậm chạp đến cứu họ sao! Ta nói cùng các người, Ngài sẽ vội vàng xét lẽ công bình cho họ. Song khi Con người đến, há sẽ thấy đức tin trên mặt đất chẳng?

Trong thuộc thể, khi đền tạm của Đức Giê-Hô-Va được phép dừng lại, thì những người Lê-vi phụ trách công việc coi sóc đền tạm sẽ dựng đền tạm lên theo khuôn mẫu đã định trước, hầu cho sự thờ phượng Đức Giê-Hô-Va được tiếp tục, nghĩa là việc các của lễ thiêu cho Đức Giê-Hô-Va được tiếp diễn.

Trong ý nghĩa thuộc linh, nghĩa là theo Lẽ thật, thì khi người tin Chúa nhận được sự thương xót của Đức Chúa Trời, thì đức tin của người tin Chúa sẽ trở dậy để làm công việc mà mình đã được giao phó cho, là ý nghĩa của chữ **dựng nó lên** - nghĩa là **thi hành mạng lệnh, thực hiện lời hứa, hoàn thành, làm cho trọn, làm cho chắc, củng cố, khuấy động, làm tỉnh thức, nắm giữ, nắm chặt, duy trì, ra sắc lệnh, ra chiếu chỉ, phục hồi lại, làm cho mạnh, làm cho vững, làm cho thành công**;

Chúng ta có thể thấy điều này được nhắc lại qua Lời Đức Chúa Jêsus phán với sứ đồ Phi-e-rơ, vì Ngài biết hết thấy các môn đồ của Ngài, trong đó có Phi-e-rơ, sẽ thiếu mất đức tin khi họ thấy Ngài bị người ta bắt và giết Ngài trên thập tự giá:

Lu-ca 22:31-32: Hỡi Si-môn, Si-môn, này quý Sa-tan đã đòi sàng sảy người như lúa mì. Song Ta đã cầu nguyện cho người, hầu cho đức tin người không thiếu thốn. Vậy, đến khi người đã hối cải, hãy làm cho vững chí anh em mình.

Chữ **người ngoại - the stranger**^{H2114} chép trong Dân số ký 1 câu 51, đó là chữ זר - zuwr, số 2114 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **người nước ngoài, người xa lạ, người lạ không quen biết, người bị ô-úế, người xúc phạm Danh Chúa, người phạm tội tà dâm, phạm tội ngoại tình, phạm tội thông dâm, người đáng ghét, người bị coi là ghê tởm, gái mại dâm, người không được chỉ định**;

Trong ý nghĩa thuộc thể, chức vụ của người Lê-vi là do Đức Giê-Hô-Va phong tặng, nhưng Đức Chúa Jêsus đã phán rõ rằng, mọi Lời của Ngài, cũng là Lời của Đức Chúa Trời đã phán đó là thần linh và sự sống, nếu áp dụng trong văn tự sẽ không giúp chi cho sự sống lại và sự sống đời đời của tâm linh loài người. Dầu vậy, Đức Giê-Hô-Va đã qua Môi-se mà cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên, và cũng là cho hết thấy những người nào xưng Danh Đức Giê-Hô-Va và Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa, không được phép thêm vào hay là bớt đi dù chỉ là một chấm hay một nét trong Luật pháp của Ngài.

Dân số ký 18:7: Nhưng người và các con trai người phải kỹ lưỡng lo cho xong chức tế lễ, quản trị các điều chi thuộc về bàn thờ, và vật chi ở phía trong màn; các người phải làm việc mình tại đó. Chức tế lễ của các người là một việc Ta phong cho như một của ban: người ngoại nào đến gần sẽ bị xử tử.

Khi phong chức cho A-rôn cùng các con trai của A-rôn làm thầy tế lễ, Đức Giê-Hô-Va đã phán rõ rằng, chức thầy tế lễ mà Đức Giê-Hô-Va đã phong cho A-rôn đó là một sự ban cho, nghĩa là đã định cho, người nào không được Chúa chỉ định vào chức vụ đó, sẽ bị coi là **người ngoại**, mà ý nghĩa của chữ **người ngoại - the stranger**^{H2114} đó là: **người nước ngoài, người xa lạ, người lạ không quen biết, người bị ô-úế, người xúc phạm Danh Chúa, người phạm tội tà dâm, phạm tội ngoại tình, phạm tội thông dâm, người đáng ghét, người bị coi là ghê tởm, gái mại dâm, người không được chỉ định**;

Nhưng cho đến tận những ngày sau rốt này, người ta đã không thể đếm được có bao nhiêu người thật là người ngoại, nghĩa là những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không chỉ định, không ban cho, không chọn vào chức vụ này, vẫn ngang nhiên nhảy vào chức vụ này và còn dạy người ta làm theo nữa, mà không biết rằng, họ đã bị Đức Chúa Jêsus coi là quân trộm cướp.

Tiền thân của thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên phải là người Lê-vi, nghĩa là trước khi được chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ nhà vua, thì người đó phải là người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn và chỉ định vào chức vụ hầu việc Ngài, không phải là chức vụ trong hàng giáo phẩm của hệ thống nhà thờ, nhưng trong Lẽ thật, vì trong ngày thứ bảy của cuộc sáng thế, **Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm. Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã làm xong rồi.** (Sáng thế ký 2:2-3).

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không cần loài người giúp đỡ Ngài và loài người không được phép đi trước Chúa.

Rô-ma 8:28-30: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn

để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

Hê-bơ-rơ 5:1-6: **Phàm thấy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hy sinh vì tội lỗi. Người đã bị vạ trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. Ấy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. Vả lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con Ta, Ta đã sanh người ngày nay. Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc.**

Chữ **đến** - cometh^{H7131} chép trong Dân số ký 1 câu 51 trên, đó là chữ **קָרַב** - qareb, số 7131 ra từ chữ **קָרַב** - qarab, số 7126 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự lại gần, sự đến gần, sự thăm dò, sự tiếp xúc, sự đặt vấn đề, nhập vào, sự trả giá, chào hàng, sự mặc cả, sự đề nghị, sự có mặt, sự hiện diện*;

Chữ **đến** được chép đây là lời cảnh cáo của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, vì Ngài đã biết rằng, ma quỷ sẽ đẩy lên những người tham danh vọng và quyền lực cai trị mà khiến những người đó nhảy vào chiếm lấy chức trọng này, vì ma quỷ biết rằng, khi người ta tự nhảy vào chức vụ đó, thì sẽ phạm tội nghịch lại mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va và chẳng có kẻ nào phạm tội nghịch lại Đức Giê-hô-Va mà được sống. Ma quỷ muốn người ta phạm tội để chúng hợp pháp cầm buộc những người trong quyền lực của chúng và qua những người đã bị chúng cầm buộc mà khiến cho những người sẽ tin Chúa qua những người bị ma quỷ cầm buộc đó, không thể nào được tái sanh và càng không thể nhận được giá cứu chuộc, là sự công bình của Đức Chúa Trời.

Sự đến gần đây là nói về sự người ta thêm muốn chức vụ mà ngày nay người ta gọi là mục sư, thầy truyền đạo, nhưng đối với những người được Chúa chỉ định, thì được Chúa gọi là kẻ tội tở của Ngài. Những người được chọn làm tội tở Chúa sẽ không cần phải có giấy chứng nhận bằng cấp do loài người cấp cho, nhưng chính Đức Thánh-Linh sẽ xúc dầu cho những người được Ngài chọn và chính Ngài sẽ xưng những người đó ở trước mặt Đức Chúa Cha trên trời. Tên của những người được chọn làm tội tở Chúa sẽ được ghi trong thiên đàng và quyền lực của ma quỷ cũng biết những người đó nữa, bởi những sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ hiện diện trên những người ấy, mà mắt loài người không nhìn thấy được.

Chữ **bị xử tử** - put to death^{H4191} chép trong Dân số ký 1 câu 51 trên, đó là chữ **מוּת** - muwth, số 4191 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bị giết chết, bị đánh chết, bị hành hình, bị làm cho chết cách vội vàng*;

Những người bị coi là **người ngoại** - the stranger^{H2114} sẽ bị xử tử, nhưng những người đó lại không biết mình chết, cũng giống như khi A-đam và Ê-va ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác vậy, họ không thấy mình chết ngay, mà A-đam còn sống tới chín trăm ba mươi tuổi rồi mới chết vậy.

Chữ chết ở đây là chết thuộc linh, nghĩa là tên của họ không được ghi vào trong sổ của Chúa trên thiên đàng. Họ sẽ như cây không sanh trái, hai lần chết vậy và người ta không thể tìm thấy trái của Đức Thánh-Linh trên những người đó. Họ không thể cầu nguyện chữa lành cho bất cứ người nào, vì Đức Thánh-Linh sẽ không nhậm lời cầu nguyện của những người đó.

Hết thấy mọi người tin Chúa phải hưởng sự sống mình đến với tiêu chuẩn một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, chứ không phải chỉ sống để được cứu rỗi linh hồn và như vậy, mỗi người phải thực hành đức tin của mình căn cứ theo như Lời Chúa đã chép.

Mác 11:22: **Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời.**

Hê-bơ-rơ 11:6: **Vả, không có đức tin, thì chẳng hề có thể nào ở cho đẹp ý Ngài; vì kẻ đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng có Đức Chúa Trời, và Ngài là Đấng hay thưởng cho kẻ tìm kiếm Ngài.**